

Kastettu Kristukseen Room. 6:1-11

1. *Mitä me siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, jotta armo tulisi suureksi?*
2. *Ei tietenkään. Kuinka me, jotka **olemme kuolleet synnille**, vielä eläisimme siinä?*
3. *Vai ettekö tiedä, että meidät kaikki, jotka on **kastettu Kristukseen Jeesukseen, on kastettu hänen kuolemaansa?***
4. *Meidät on siis yhdessä hänen kanssaan haudattu kasteen kautta kuolemaan, että **niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin mekin vaeltaisimme uudessa elämässä.***
5. *Jos kerran meidät näin on yhdistetty hänen kanssaan yhtäläisessä kuolemassa, me olemme **yhtä hänen kanssaan myös ylösnousemuksessa.***
6. *Mehän tiedämme, että **vanha ihmisemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta synnin ruumis nujerrettaisiin**, niin ettemme enää palvelisi syntiä.*
7. ***Joka on kuollut, on vapautunut synnistä.***
8. *Jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, uskomme myös saavamme elää hänen kanssaan.*
9. *Mehän tiedämme, että Kristus, kuolleista herätettynä, ei enää kuole eikä kuolema enää hallitse häntä.*
10. *Sillä minkä hän kuoli, sen **hän kerta-kaikkisesti kuoli synnille, mutta minkä hän elää, sen hän elää Jumalalle.***
11. *Samoin **pitäkää tekin itseänne synnille kuolleina mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa.***
12. *Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että tottelette sen himoja.*
13. *Älkää antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille vaan **antakaa itsenne kuolleista eläviksi tulleina Jumalalle ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle.***
14. ***Synti ei enää ole teidän hallitsijanne, koska te ette ole lain vaan armon alaisia.***

Mitä kaste merkitsee?

Mitä kaste merkitsee sinulle? Kun perinteisen lapsikasteen kannattajat ja uskovien kasteen kannattajat kohtaavat toisensa, ei ole mitenkään pakko todeta, että me olemme oikeassa ja te väärässä tai päinvastoin. Uudesta testamentista löytyy nimitäin paljon kasteeseen liittyvää materiaalia, josta molempien käsitysten kannattajat voivat yhdessä iloita ja oppia paljon myös toisiltaan. Itse pidän lapsikastetta raamatullisena, mutta minulle Roomalaiskirjeen 6. luku avautui uudella tavalla, kun erään baptistiseminaarin opettaja sitä selitti Japanissa. Ennen kuin katsomme lukua tarkemmin, katsomme muutamia muita kasteeseen liittyviä kohtia Uudesta testamentista.

Karkeasti kastekäsitykset voidaan jakaa kahteen ryhmään. Ensimmäisen mukaan kaste on osa pelastusta kuitenkin niin, että kasteen lisäksi pelastukseen tarvitaan usko Jeesukseen. Toisen käsityksen mukaan kastetta edeltää pelastus uskon kautta ja itse kaste on julista uskon tunnustamista ja kuuliaisuutta kastekäskylle. Molemmissa näkemyksissä kaste liittyy myös seurakunnan eli Kristuksen ruumiin yhteyteen liittämiseen. Itse edustan edellistä näkemystä, mutta se ei sulje pois sitä, etteikö kasteeseen kuuluisi myös uskon tunnustus.

Usko ja kaste pelastavat

Selkeätä Raamatussa on se, että kaste liitetään pelastukseen.

"Joka uskoo ja kastetaan pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen."
(Mk. 16:16)

Vastaavasti Jeesus puhuessaan uudestisyntymisestä toteaa:

"Jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan."(Joh. 3:5)

Pietari taas julistaa:

Tämän kuullessaan he (Pietarin saarnan kuulijat) saivat piston sydämeensä, ja he sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet, veljet, mitä meidän pitää tehdä?" Pietari vastasi: "Kääntykää, ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille tämä lupaus kuuluu ja teidän lapsillenne ja kaikille, jotka ovat kaukana, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." (Ap.t. 2:37-39)

Kysellessämme, mitä kaste oikein merkitsee ja mikä on sen raamatullinen sisältö, meidän on syytä muistaa, että pelastus sisältää sekä vedestä että Hengestä syntymisen. Vaikka vedestä ja Hengestä syntymisen välillä voi olla ajallinen ero, niin kuin näemme Apostolien tekojen kertomuksista, teemme väkivaltaa Raamatun sanalle, jos erotamme nämä kaksi toisistaan.

Toisaalta kuitenkin tiedämme, että usko Jeesukseen sellaisenaan riittää pelastukseen. Kadotukseen tuomitsemisen syyksikään ei panna kasteen puutetta, vaan epäusko. Kun kaste toisaalta pannaan pelastuksen ehdoksi ja toisaalta usko Jeesukseen pelkästään riittää pelastukseen, niin joku saattaa kysyä: "Eikö Raamatun opetuksessa ole tässä kohden ristiriitaisuutta?" Itse asiassa tämä näennäinen ristiriitaisuus johtuu siitä, että kasteen sisältöä ei ymmärretä. Kun sitä ei ymmärretä ja toisaalta kuitenkin uskon merkitys tajutaan oikein, vaarana on kasteen aliarviointi tai jopa halveksunta, vaikka Jeesus nimenomaan liittää kasteen elämämme kaikkein tärkeimpään asiaan eli pelastukseen.

Kastevesi ja vedenpaisumus

Pietari liittää edelleen kasteen pelastukseen ensimmäisen kirjeensä kolmannessa luvussa:

...Jumalan pitkämielisyys odotti Nooan päivinä, silloin kun valmistettiin arkkia, jossa vain muutamat, se on kahdeksan sielua, pelastuivat veden kautta. Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena joka ei ole lihan saastan poistamista, vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta, hänen, joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella; ja hänen allensa ovat enkelit ja vallat ja voimat alistetut. (1.Piet. 3:20-22)

Pietari toteaa siis aivan yksiselitteisesti, että vesi pelastaa meidät kasteena. Kastetta on tämän kohdan perusteella verrattu ikään kuin Nooan arkkiin, johon astumalla eli uskomalla kasteen sisältöön, ihminen pelastuu synnin rangaistuksena tulevalta tuomiolta. Vaikka tämä tulkinta sisältääkin tiettyä totuutta, Pietari ei suinkaan kohdassa vertaa kastetta arkkiin, vaan veteen. Tulvavesi pelasti Nooan ja hänen perheensä, mutta ei suinkaan kuolemalta, vaan paljon pahemmalta. Kun vesi surmasi synnissään täysin Jumalasta eroon joutuneen ihmiskunnan, Nooa ja hänen perheensä pelastuivat tältä synnin turmelukselta ja epäuskolta, joka olisi voinut heidänkin sielunsa hukuttaa.

Kaste ei siis ole jonkinlainen puhdistusriitti, jolla päästäisiin eroon synnin tuottamasta saastasta, vaan hyvän omantunnon pyytämisenä se tunkeutuu koko pelastuksen ytimeen. Syntiähän ei voi saada anteeksi eikä omaatuntoa puhtaaksi, muuten kuin

Jeesuksen Golgatan sovitustyön perusteella ja varassa. Kasteessa ei siis ole kysymys vain synnin ajallisten tai iankaikkisten seurausten välttämisestä, vaan pelastumisesta itse synnistä. Synti on siksi tuomittava ja hukutettava ja uuden elämän tulee tapahtua synnistä vapautettuna Jumalaa varten.

Yksi kaste: vesi ja Pyhä Henki

Tämän Pietarin kirjeen kohdan perusteella ei saa kuitenkaan tehdä sellaista johtopäätöstä, että kaste olisi pelkästään vesi. Kun hän liittää kasteeseen hyvän oman tunnon pyytämisen Jumalalta Jeesuksen ylösnousemuksen kautta, niin hän asiallisesti osoittaa, että anteeksiantamusta pyytävän uskon ylösnouseeseen Kristukseen tulee kulkea käsi kädessä kasteveden kanssa. Näin ollen voimmekin todeta, että kun Uusi testamentti puhuu kasteesta, se ei koskaan rajoitu pelkästään vedellä kastamiseen. Kristillinen kaste sisältää aina sekä vesikasteesta että Henki-kasteesta (Pyhän Hengen saaminen) osalliseksi tulon. Jälkimmäisen saanuthan on ihminen, jossa Pyhä Henki on synnyttänyt uskon ylösnouseeseen Kristukseen. Ilman Pyhän Hengen saamista yksikään ihminen ei voi omistaa pelastavaa uskoa.

Kasteen ja uskon järjestys

Paljon on kiivailtu siitä, missä järjestyksessä vesikaste ja Pyhän Hengen kaste eli Pyhän Hengen saaminen tapahtuvat. Itse olen pioneerilähetystyössä nähnyt, miten oikeassa Jeesus oli sanoessaan:

"Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokaisen, joka on Hengestä syntynyt." (Joh. 3:8)

Pyhä Henki on työssään ja toiminnassaan niin vapaa ja kaavoista riippumaton, että me emme yksinkertaisesti voi tässäkään vangita Hänen toimintaansa johonkin teologiseen järjestelmää. Olen nähnyt, miten joku on selvästi saanut Pyhän Hengen lahjan ja vasta sitten hänet on kastettu vedellä. Olen nähnyt, miten jo kastettu saa Pyhän Hengen lahjan. Olen vieläpä saanut nähdä, miten ilmeisellä tavalla ihminen on saanut Pyhän Hengen kasteensa hetkellä. Ratkaisevaa ei siis ole järjestys eikä edes näiden kahden asian ajallinen etäisyys, vaan se, että sekä vesikaste että Pyhän Hengen saaminen yhdessä muodostavat syvimmässä merkityksessä kristillisen kasteen.

Kaste kuolemantuomiona

Palaamme nyt Roomalaiskirjeen 6. lukuun. Paavali osoittaa ensiksikin, että kaste merkitsee ihmiselle kuolemantuomiota. Kastamistapa, jossa joko ihminen upotetaan kokonaan veteen tai sitä kuvaamaan hänen päänsä päälle valellaan vettä, osoittaa, että veden tehtävä on hukuttaa ihmisen synti, niin kuin vedenpaisumuksen vesi hukutti turmeltuneen ihmiskunnan. Yli kolme minuuttia veden alla merkitsee ihmiselle normaalisti hukkumista.

Raamatusta kuolema rangaistusta

Emme ymmärrä Raamattua oikein, jos ajattelemme, että sana kuolema merkitsisi vain elämän ja olemassaolon päättymistä niin kuin yleiskielessä. Kuolema on Raamatusta syvimmiltään synnin palkka eli aina luonteeltaan rangaistus synnistä. Raamattu puhuukin kuolemasta ei suinkaan ulkopuolisen tarkkailijan asentein vaan itse kuolevan kannalta. Kun ihminen kuolee, hänen olemassaolonsa jatkuu, mutta hän joutuu kokemaan tuomion ja rangaistuksen synneistään.

Vastasyntyneetkin kuolevat

Kun siis joku viedään kastettavaksi tai joku menee kastettavaksi, se tarkoittaa, että hänen tunnustetaan ansaitsevan kuoleman. Hän on niin syntinen, että hänelle kuuluu kuolema ei vain ajallisessa vaan ennen kaikkea iankaikkisessa merkityksessä. Hän ansaitsee sen. Kun pieninet vastasyntyneetkin kuolevat, se on meille Jumalan puhetta heidän synninalaisuudestaan. Kun vastasyntynytkin viedään kasteelle, hänelle annetaan kuolemantuomio toisaalta siitä Adamin synnistä, joka hänenkin synnikseen luetaan ja toisaalta siitä synnynnäisestä syntisyydestä, jonka hän on vanhemmiltaan saanut osakseen.

Jeesuksen kuolemaan yhteen kasvaminen

Kasteen ihana evankeliumi on kuitenkin siinä, että se liittää meidät Jeesuksen kärsimiseen ja kuolemaan siinä määrin, että Paavali kirjoitti, että Kristukseen kastettu on kasvanut yhteen Jeesuksen kuolemiseen ja hautaamiseen. Se merkitsee sitä, että kastettavan kuolemantuomio pannaankin toimeen Jeesukselle. Rangaistus, joka kuuluisi meille annetaankin Jeesukselle, mutta sillä tavalla, että voimme sanoa, että Hänen kuolemansa oli minun kuolemani. Olen jo kuollut kuolemani. Tästä syystä Jeesus sanookin: *"Yksikään joka elää ja uskoo, ei ikinä kuole."* Jeesukseen yhteen kasvaneen kuolema on jo siis takanapäin, Golgatan ristillä. Rangaistusmerkityksessä kuolemaa ei ikinä enää hänelle tule. Tämän ajallisen ruumiin vaihtaminen uuteen ylösnousemusruumiiseen ei ole raamatullisessa merkityksessä enää kuolemaa, vaan elämän portti. Siitä Uusi testamentti käyttääkin useimmiten sanaa poisnukkuminen eikä kuolema, koska siinä ei ole enää mitään rangaistusluonnetta.

Synnistä pois kuoleminen

Kun Paavali kirjoitti, että Kristukseen kastettu on kuollut pois synnistä, se ei tarkoita, että synti olisi kuollut, vaan että hän itse on kuollut synnin tuomitsevalle ja rankaisevalle seuraamukselle. Mutta juuri vapautus synnin syyttävästä ja tuomitsevasta otteesta merkitsee pääsyä armon alle, pysyvään armotilaan, jossa ihminen saa Pyhän Hengen voimassa antaa itsensä ja jäsenensä Jumalan vanhurskauden käyttöön.

Kaste liittää Jeesuksen ylösnousemukseen

Tähän liittyy tietysti se, että kun kastevedestä kuitenkin nousee ylös, sillä kuvataan Jeesuksen ylösnousemusta. Kaste liittääkin ihmisen Jeesuksen ylösnousemukseen, sillä tavalla, että siitäkin sanotaan, että olemme yhteen kasvaneet Kristuksen ylösnousemukseen. Jos pää on noussut kuolleista, niin koko ruumis on myös noussut uuteen elämään. Näin kristillisyyden on Jeesuksen uutta ylösnousemuselämää uskovan elämässä. Yhtä varmasti kuin pää on noussut taivaaseen, on myös Kristuksen ruumis lopullisesti nouseva taivaalliseen kirkkauteen.

Ristiinnaulittu liha

Mehän tiedämme, että vanha ihmistemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta synnin ruumis nujerrettaisiin, niin ettemme enää palvelisi syntiä. (6)

Ennen kastetta (vesi ja Henki) ihminen oli siis kokonaan synnin syyllisyyden sitoma ja synnin orja, niin ettei hänellä ollut mitään muuta vaihtoehtoa kuin jatkuvasti tehdä syntiä. Kasteessa Kristuksen kuolemaan sidotuilla ei ole enää tuomiota synneistään eikä siitä pahasta vaikutuksesta, jota liha yhä vaikuttaa. Vanha ihminen tarkoittaa Paavalin kielenkäytössä sitä synnin tuomion ja vallan alaista elämää, jota ihminen eli ennen pelastumista. Nyt kasteessa se on ristille lyöty, mikä tarkoittaa, että kaikki

ne syntiset ajatukset, himot ja teot, jotka synnin ruumis eli lihallinen ja syntinen luontomme yhä uskovan elämässäkin aiheuttaa, ovat jo etukäteen saaneet tuomionsa ja rangaistuksensa Golgatan ristillä.

Vapaa valitsemaan synnin ja vanhurskauden välillä

Kasteessa Kristuksen ylösnousemukseen yhteen kasvaneen sydämeen on annettu uusi Pyhän Hengen elämä. Näin ollen uskova on vapaa tekemään valintoja joko sitten että hän antaa jäsenensä lihan käyttöön tai niin että hän antaa jäsenensä, ajatuksensa, tunteensa, voimansa ja lahjansa Jumalan vanhurskauden käyttöön.

Kasteen kautta "synnistä vapautettu" ei ole siis synnitön, sillä hänessä asuu yhä liha eli syntinen luonto, mutta kasteen armon tähden, sen tähden, että hänet on liitetty Kristukseen, hän voi Pyhän Hengen voimassa kuolettaa ja hillitä lihan tekoja ja voi myönteisesti antaa itsensä Jumalan käyttöön ja pyhitykseen, kilvoituselämään. Kristillinen taistelu syntiä vastaan ja voitto siitä ja eläminen Herrassa alkaa siis kasteesta, jolla ihmisen sidotaan Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen. Kasteella voi siis olla aivan suunnattoman suuri merkitys päivittäisessä uskonkilvoituksessa niin kuin Lutherkin opetti.

Ajattele itsestäsi oikein

Kun Paavali kehotti uskovia "pitämään" itseään synnille kuolleina ja Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa, sana pitää ei suinkaan tarkoita ponnistellen yrittämistä tai käskyjen pitämistä, vaan sana alkukielessä tarkoittaa "ajattelua". Ajatelkaa itsestänne oikein! Te olette kasteen kautta Kristukseen yhteen kasvaneet, ajatelkaa itseänne pelastettuina, joille ei mitään rangaistusta ja tuomiota tule ja tehkää siitä sitten myös johtopäätökset käytännölliseen elämäänne. Saatte lähteä elämään uutta elämää Jeesuksen ylösnousemusvoimassa.

Yksi kaste: vain Yksi on kastettu

Eräässä merkityksessä voidaan sanoa, että kasteen sanan syvimmässä merkityksessä on kokenut vain Jeesus Kristus kuolemassaan ja kärsimyksessään. Meidän kasteemme on vain yhteen kasvamista hänen kasteeseensa ja sen koko hedelmän ja lahjan omaksi saamista. Meidän ei tarvitse kokea sitä kastetta, josta Jeesus itse sanoi:

Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle; ja kuinka minä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt! Mutta minä olen kasteella kastettava, ja kuinka minä olenkaan ahdistettu, kunnes se on täytetty! (Luuk. 12:49-50)

Jeesuksen kaste ei siis tapahtunut suinkaan silloin, kun Johannes Kastaja kastoi Hänet Jordanilla, vaikka se viittasikin tulevaan. Varsinainen kaste tapahtui vasta Golgatan ristin tuskissa ja kuolemassa, kun Isä hukutti oman Poikansa meidän sijastamme, meidän syntiemme vuoksi. Jeesukselle tämä Golgatan kaste oli suunnattoman ahdistavaa jo etukäteenkin. Mutta silti Hän kuuliaisuudessa Isälle ja rakkautesta meitä kohtaan kulki Golgatan tien loppuun asti.

Tulta heittävä Jeesus

Mutta Jeesuksella oli myös kirkkaana ja selkeänä päämäärä, johon Hän pyrki: *"Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle."* Jeesus halusi heittää Pyhän Hengen tulen palamaan maan päällä ihmissydämiin. Mutta Pyhän Hengen lahjaa ei voi antaa muuta kuin Kristuksen uhrilla vanhurskautettuun sydämeen. Golgatan veren ja ylös-

nousemuksen täytyi tapahtua ennen kuin Pyhän Hengen lahjaa voitiin vuodattaa. Pietari kuvaa helluntaisaarnassaan asiaa:

Koska hän siis on Jumalan oikean käden voimalla korotettu ja on Isältä saanut Pyhän Hengen lupauksen, on hän vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette. (Ap.t. 2:33)

Kun Jeesus oli sovittanut ihmiskunnan synnit verellään, Hänet korotettiin ylösnousemusruumiissa Isän oikealle puolelle. Taivaassa Hän sai ottaa vastaan Isän lupauksen Pyhän Hengen vuodatettavaksi kaiken lihan päälle. Niin Jeesus vuodatti Pyhän Hengen helluntaina. Jumalan Karitsa on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä ja tulella, niin kuin Johannes Kastaja sanoi.

Pääsiäinen ja helluntai

Vedellä Kastamisen ja Hengellä kastamisen suhde on siis täsmälleen sama, kuin Jeesuksen kärsimisen, kuoleman ja ylösnousemuksen suhde Pyhän Hengen vuodattamiseen. Kasteen sisällys on Jeesuksen ristin ja voiton sisältö. Pyhä Henki tuo nyt kasteen sisällön uskon kautta ihmisen sydämeen asti uudestisyntymisessä. Vaikka vanhurskauttaminen, Jumalalle kelpaavaksi julistaminen, tapahtuukin ajallisesti samalla hetkellä kuin uudestisyntyminenkin, ne ovat loogisesti samassa järjestyksessä kuin pääsiäinen ja helluntai. Pääsiäisen vuoksi on helluntai, vain Jeesuksen uhrilla vanhurskautettu sydän voi ottaa vastaan Jumalan oman elämän Pyhässä Hengessä. Vesikasteen ja Pyhän Hengen saamisen erottaminen toisistaan on yhtä mahdotonta kuin Golgatan uhrin ja helluntain lahjankin.

Usko kasteen sisällykseen

Kun siis Raamattu toisaalta sanoo, että *"joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu"*, ja toisaalta *"joka uskoo Herraan Jeesukseen, pelastuu"*, nämä lauseet eivät ole vähäkkään ristiriidassa keskenään. Kasteenhan sisältö on juuri Jeesuksen uhri ja Hänen voittonsa kuolemasta. Jos siis uskot Jeesukseen, uskot oman kasteesi sisältöön. Ne, joita ei vielä ole kastettu, mutta jotka kuitenkin jo uskovat Jeesukseen, uskovat siis tulevan kasteensa sisältöön. Ne, jotka on jo kastettu ja jotka sitten uskovat Jeesukseen, he uskovat oman kasteensa sisältöön, Herran Jeesuksen pelastustekoihin.

Kaste Pyhän Kolminaisuuden nimeen

Jeesuksen kaste Jordanilla on kuva tulevasta kristillisestä kasteesta siinä mielessä, että kasteelta nousseen Jeesuksen päälle laskeutui Pyhä Henki kyyhkysen muodossa ja Isä vakuutti rakkautensa omaan Poikaansa. Kristillisessä kasteessa Jeesukseen yhteen kasvaneen ihmisen pelastumisessakin on kysymys koko Pyhän Kolminaisuuden toiminnasta. Pyhä Henki laskeutuu kastetun päälle. Jeesuksella oli jo Pyhästä Hengestä sikiämisen perusteella täysi Pyhän Hengen täyteys, mutta Jordanin kasteella Jumala ilmoitti, että Jeesus on kastava Pyhällä Hengellä. Ilman Pyhää Henkeä ei ole mahdollista elää kristittyinä.

Kaste ja tehtävä

Pyhä Henki antaa myös varustuksen sitä tehtävää varten, johon Jeesukseen kasteessa yhteen kasvaneet lähetetään. Jeesus lähti toteuttamaan sovitustyötään Pyhässä Hengessä. Herran oma on kutsuttu viemään kaikkeen maailmaan Hänen so-

vitustyönsä lahjaa, pelastusta uskon kautta evankeliumiin. Mutta vain Pyhän Hengen voimassa ja johdatuksessa tämä työ on mahdollista.

Kaste ja seurakunta

Sillä niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin; sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä. (1.Kor. 12:12-13)

Monen ihmisen mielikuvassa kaste on muuttunut jonkinlaiseksi seurakunnan tai kirkkokunnan jäsenyyteen liittäväksi riitiksi tai toimenpiteeksi. Raamattu osoittaa kuitenkin selkeästi, että ihminen tulee Kristuksen seurakunnan eli kaikki kirkkokunnat ylittävän Jumalan valittujen seurakunnan jäseneksi siten, että hänet liitetään seurakunnan Päähen eli Kristukseen. Seurakuntaruumiin jäsenten keskinäinen suhde määräytyy niiden suhteesta seurakunnan Herraan. Koska toisaalta juuri kaste (vesi ja Henki) liittää ihmisen Jeesukseen Kristukseen, kasteen merkitys seurakunnan yhteyden kannalta on tietenkin keskeinen. Pyhässä Hengessä pelastetut on siis kastettu yhdeksi ruumiiksi. Mutta jälleen tässä edellytetään sekä vesikasteen että Pyhän Hengen saaminen eli koko kristillinen kaste. Pelkkä vesikasteen saaminen ei liitä ihmistä vielä Jumalan seurakuntaan, vaikka hänet saatettaisiinkin sen perusteella rekisteröidä jonkin seurakuntaorganisaation jäsenyyteen.

Kristukseen kastettu

Kristillinen kaste, vedestä ja Hengestä, liittää ihmisen Jeesukseen Kristukseen, uudestisyntyyttää hänet, antaa hänelle vahvan vakuutuksen siitä, että pelastusvarmuus lepää Jeesuksen valmiin työn varassa, vapauttaa hänet synnin vallasta palvelemaan elävää Jumalaa, antaa hänelle tehtävän viedä sovituksen sanaa kaikkeen maailmaan ja liittää hänet yhteen Kristuksen ruumiiseen seurakuntaan.

Kun siis Paavali puhuu *"yhdestä uskosta ja yhdestä Herrasta ja yhdestä kasteesta"* hän tarkoitti edellä kuvattua kristillistä kastetta sen koko täytydessään. Kaiken edellä kuvaamani raamatullisen aineksen suhteen kaste on täysin yhteinen jokaisen pelastuneen ihmisen elämässä, vaikka kasteen henkilökohtaisessa ymmärtämisessä olisimme kuinka alkutaipaleella. Ruokaa ei tee ravitsevaksi se, että ymmärrämme sen koostumuksen täysin oikein, vaan se, että se nautitaan. Kasteenkaan armo ei ole siinä kuinka paljon sen salaisuutta ymmärrämme, vaan siinä, omistammeko ja otammeko vastaan Herran Jeesuksen yhteyden, jonka kaste meille antaa.

Teemme kohtalokkaan erehdyksen, jos eristämme vesikasteen ja Pyhän Hengen kasteen (= Pyhän Hengen saaminen) toisistaan, vaikka ajallisesti ne saattavat olla hyvinkin kaukana toisistaan. Toisen suuren erehdyksen teemme, jos panemme Pyhän Hengen ajattelussamme sellaisiin kaavoihin, joille Raamattu ei anna mitään oikeutusta. Kolmas suuri erehdys tapahtuu, kun kasteesta puhutaan jollain tavalla Jeesuksesta erillisenä asiana, joko toimituksen tai ihmisen omana toimenpiteenä. Kaste ilman henkilösuhdetta Jeesukseen Kristukseen ei ole mikään kristillinen kaste.

Kastekäytäntö

Kastekäytäntö on sivuasias, kun aletaan ymmärtää kasteen ihana sisältö ja siitä käsin aletaan kysellä, missä ja milloin ja miten ihmisiä tulee kastaa. Jeesuksen käsky

kuuluu mennä tekemään kaikki kansat opetuslapsiksi kastamalla heitä ja opettamalla heitä pitämään kaikki, minkä Jeesus käski omiensa pitää. Kaste itsessään ei ole sivuasias, sillä muuten Jeesus ei olisi nimenomaan käskennyt kastaa ihmisiä Pyhän Kolminaisuuden nimeen eli Pyhän Kolminaisuuden koko olemuksen rikkauden yhteyteen.

Mitsuko Yoshida sai elämän viime metreillä -Pastori Makito Masakin kertomana

Itä-Tokushiman seurakunnan pastori Masakille tuli eräänä iltana kirkkoon puhelu Mitsuko Yoshida nimiseltä rouvan omaisilta sairaalasta. Mitsuko oli aiemmin käynyt kirkossa ainoastaan yhden kerran. Senkin hän oli tehnyt erään ystävänsä vuoksi. Hän oli valinnut elämäntavakseen uskonottomuuden voidakseen olla ystävä mahdollisimman moniin uskontoihin kuuluvien ihmisten kanssa. Hän ei pitänyt Jumalaa tarpeellisena.

Kuukausi sen jälkeen kun Mitsuko oli käynyt kirkossa, hän sairastui vakavasti. Hänellä ei ollut sielun rauhaa. Hän huomasi, ettei hän oma tahdonvoimansa eikä hänen perheensä eikä sairaanhoito kyennyt antamaan apua hänen sydämensä pelkoon. Sisäisten taisteluidensa keskellä hänen mieleen muistui ystävä, joka oli kerran saanut hänet mukaansa kirkkoon.

- Entä jos pyytäisin sen kirkon pastoria tulemaan luokseni!

Mitsuko oli pyytänyt moneen kertaan läheisiään soittamaan kirkkoon, mutta he olivat kieltäytyneet. Heistä oli sopimatonta pyytää pastoria, jonka kirkossa asianomainen on käynyt vain kerran elämässään. Vimmoissaan Mitsuko lopulta repi tiputus pussit ja letkut irti nous-takseen itse puhelimeen. Niin hän sai tahtonsa läpi ja omaiset soittivat kirkolle.

Pastori Masaki lähti tapaamaan Mitsukoa. Vuoteessa makaavaa Mitsukoa oli vaikea tunnistaa samaksi ihmiseksi, joka oli vain vähän aikaisemmin terveen näköisenä käynyt kirkolla. Hänen kasvonsa olivat kellertävän kalpeat ja silmät voimattoman näköiset. Silti hän ojentautui nähdäkseen meidät, kun tulimme ovesta sisään. Kun omaiset ja hoitajat olivat poistuneet huoneesta, sanoin hänelle.

- Raamatussa sanotaan "Älä pelkää. Jumala ei koskaan jätä eikä hylkää sinua." Siksi sinun ei tarvitse olla peloissasi.

Mitsuko, joka ei ollut uskonut edes Jumalan olemassa oloon, vaikutti hämmästyvän sanojani ja kertoi:

- Pastori, minä olen ollut kauhean peloissani siitä, mitä minulle tapahtuu, kun kuolen? Se on pahempaa kuin mikään ruumiillinen kipu. Kuulin kerran lääkärin ja sairaanhoitajien puhuvan keskenään: "Eikö hän ole vielääkään kuollut? Onpa ihmeen sitkeä." Kun suljen silmäni, tuntuu kuin vajoaisin koko ajan jonnekin.

- Vai sillä tavalla, rouva Yoshida. Sinulla on ollut todella rankkaa. Mutta oli hienoa, että haluat kuulla Raamatun opetusta. Raamatussa sanotaan: "Ole turvallisella mielellä, sillä kaikki sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi Jeesuksen tähden."

- Ihanko totta? Olen pelännyt ja aivan selkäpiitäni on karminut ajatuskin, että on joku, joka tietää koko sydämeni saastaisuuden ja tuomitsee tekoni oikeudenmukaisesti.

- Saat olla turvallisella mielellä. Vaikka kuinka yrittäisit, et voisi syntejäsi itse mitenkään sovitaa. Mutta Jeesus, joka tiesi, että olet syntinen Jumalan edessä, rakasti sinulta niin paljon, että kantoi sinun sijastasi kaiken sinun syntisi rangaistuksen ristillä ja kuoli puolestasi. Koska Jumala on vanhurskas, sinun syntisi ovat anteeksi annetut.

- Minusta vain tuntuu, että Jumala on pelottava, koska hän on niin oikeudenmukainen.

- Niin, mutta juuri siksi, että Jumala on oikeudenmukainen, hän ei voi enää tuomita sinua syntiesi vuoksi, sillä Jeesus otti jo vastaan sinulle kuuluneen synnin rangaistuksen. Taivaallinen Isä vakuuttaa, että hän on saanut riittävän hyvityksen sinun synneistäsi. Siitä todistukse-

na hän on herättänyt Jeesuksen ylös kuolleista. Eihän velkoja voi enää tulla sinun luoksesi, jos joku toinen on maksanut lainasi puolestasi.

- Voin siis olla turvallisella mielellä, koska Jumala on oikeudenmukainen.

- Aivan. Sitä paitsi Jumala valmisti tämän pelastuksen sinulle jo 2000 vuotta sitten, paljon ennen kuin ehdit edes pyytää sitä, rouva Yoshida. Jeesus antaa sinun myös elää tässä ajassa niin kauan, kun hänellä on vielä sinulle varattuna tehtävä täällä. Sinun elämästäsi et pääätä sinä itse eivätkä edes lääkärit vaan Jumala. Elät siihen asti, kunnes tehtäväsi täällä päättyy. Sitten Jeesus tulee ottamaan sinut luokseen sinua varten valmistamaansa asuinsijaan. Jeesus sanoi, että jos uskot häneen ja otat kasteen, pelastut. Voit sanoa hänelle: "Niinkö Jumalani. Ilomielin luotan sinuun." Niin Jeesus lahjoittaa sinulle syntien anteeksiantamuksen ja uuden elämän.

- En ole koskaan ennen kuullut mitään tällaista. Olipa hyvä, että tulit, pastori. Olen todella helpottunut. Kiitos, että toit minulle Raamatun hyvän uutisen, Mitsuko sanoi.

Rukoilin vielä hetken Mitsukon kanssa ja kun katsoin häneen, huomasin värin palanneen takaisin hänen kalpeille kasvoilleen. Verenkierto oli hetkessä tullut paremmaksi ja hänen huulensa olivat taas terveen punaiset. Huomasin hänen silmissäänkin nyt levollisen ja lempeän loisteen.

Seuraavana päivänä Mitsuko todisti Jeesuksesta hoitajille, lääkäreille ja ystäville, jotka olivat tulleet häntä katsomaan. Kaikki ihmettelivät, miten pohjattoman rauhaton Mitsuko oli kerta heitolla muuttunut säteilevän iloiseksi. Kun pastori Masaki tuli suorittamaan kastetta, Mitsuko kiitti seurakuntalaisia ja otti vastaan kasteen ilosta kyynelehtien.

Hänen tilansa oli niin kriittinen, että hän olisi voinut minä hetkenä tahansa kuolla. Iloinen ja kiitosta pursuava Mitsuko ehti viettää noin kolmen viikon elämän kristittyinä, kunnes hänet otettiin taivaaseen. Hän kertoi hyvää sanomaa hoitajilleen ja rukoili kristittyjen ystäviensä kanssa. Hänen potilashuoneestaan tuli paikka, jossa hän saattoi levätä Jeesuksen armossa ja rauhassa.

Pastori Masaki jatkaa: Kun Mitsukon lähtö Jeesuksen luo tuli, ehdin Jumalan armosta saattamaan häntä. Rukoilin Mitsukon vuoteen vierellä häntä kädestä kiinni pitäen. Silloin Mitsuko, joka oli ollut useita päiviä tajuttomana, avasi silmänsä ja hymyili minulle hitaasti seitsemisen kertaa. Hänen heikkenevä hengityksensä ei kuulostanut lainkaan tuskalliselta. Pikemminkin se muistutti äidin syliin hiljaa nukahtavan vauvan hengitystä. Sitten hän huokasi syvään ja pääsi perille Jeesuksen luokse. Se oli ihmeellinen päätös hänen ajalliselle matkalleen. (1995)

Entä sinä?

Oletko sinä jo päässyt osalliseksi kasteen armosta? Ellet, niin käänny Herran puoleen, tunnusta syntisi ja rukoile, että Herra antaisi Golgatan uhrin tähden kaikki syntisi anteeksi ja hakeudu seurakunnan yhteyteen ja pyydä saada kaste Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen.

Jos olet jo Herran oma, Jeesus käskää sinua lähteä liikkeelle ja tekemään muistakin Hänen opetuslapsiaan kastamalla heitä ja opettamalla heille Herran sanaa.